Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1843
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner)

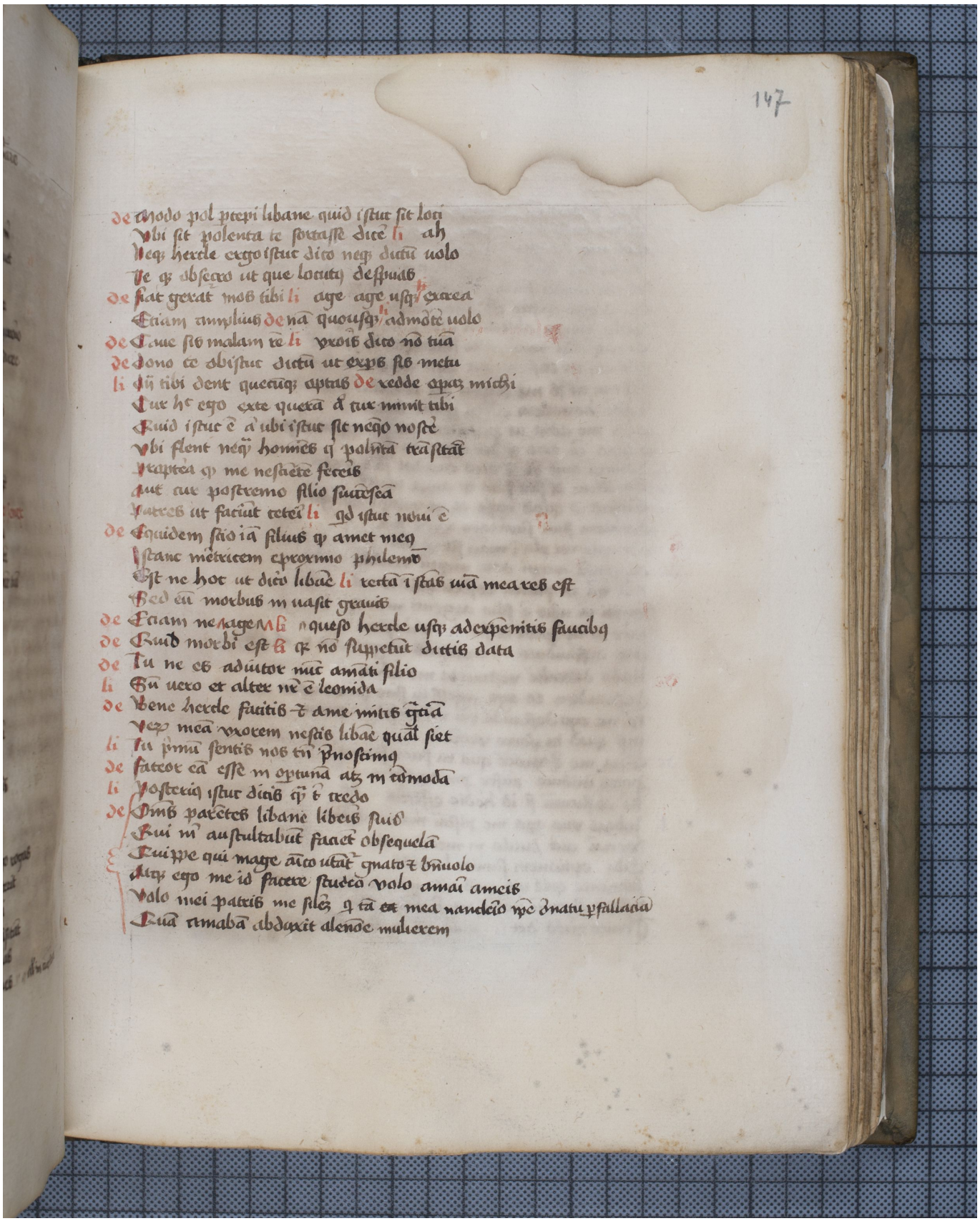

147

de Quodo pol precpi libane quid istuc sit loci
Vbi sit polenta te sortasse dice li ah
Neq; hercle ergo istuc dico neq; dictu uolo
Te q; obsecro ut que locuty dessuas
de fiat gerat mos tibi li age age usq; exercea
Etiam amplius de na quousq; admodu uolo
de Tuc sis malam te li proris dico no tua
de dono te obistuc dictu ut exps sis metu
li Di tibi dent quecuq; optas de redde opaz michi
Tur hc ego exte quera a tur mmit tibi
Quid istuc e a ubi istuc sit nego nosse
Vbi flent neq; homines q polenta tra stat
Preterea q; me nesciere fecis
Aut cur postremo filio suaresca
Patres ut faciunt tetei li qd istuc noui e
de Equidem sed ia filius q; amet meq
Istanc metricem eproximo philemo
Est ne hoc ut dicis libae li terta i stas uia mea res est
Sed eu morbus m uasit grauis
de Etiam ne age li queso hercle usq; adexpeditis faucibq
de Quid morbi est li q; no suppetit dictis data
de Tu ne es adutor huc amati filio
li Eu uero et alter ne e leonida
de Bene hercle facitis t ame initis gra
Veq mea uxorem nesis libae quat siet
li Tu primu sentis nos tu pnosticq
de fateor ea esse m optuna atq m tomoda
li Postreq istuc dicis q; b tredo
de Imo paretes libane liberis suis
Qui m austultabut fiaet obsequela
Quippe qui mage aico utat gnato t briuolo
Atq; ego me id facere studeo volo amai amcis
Volo mei patris me silez q ta et mea nancisco nc gnatu psallacia
Qua temaba abduxit alende mulierem